

HIREK

* * *

Munkások a színházakban.

A munkások nagy csatát vivnek a színházba-
jutásért. A burzsoáuralom által annyira lené-
zett tömeg elképzelhetetlen kulturképességről
tesz tanuságot. Nem érdekli a trágár frivoli-
tás, az emberi élet mélységeinek és magas-
ságainak megismerésére tör vágyas szomja. A
szinművészet és a zeneművészet érdekli első-
sorban. Az operáért és a komoly színházak je-
gyeiért harcol, tülekedik a szakszervezetekben
a proletár. Minden munkásember keblét az ön-
tudat büszkesége töltse el: a proletár a koc-
mák helyett a színházakba jár. Vágyaltató,
alkoholos szórakozások helyett társadalmi, em-
beri, egyéni tragédiák és győzelmek, történelmi
korok fölvonulásában ismeri meg a proletár
önmagát és osztályát. Hires írók és komponis-
ták nagyszerű meglátásai nyomán megismeri
a proletár az osztályok harcát, jellemek és ér-
zések összeütközését, megismeri a negyedik
rend évezredes elnyomatását, a szellemi és gaz-
dasági forradalmakat és belőlük iskolát tanul
a proletárforradalom továbbépítésére.

A munkások nagy tömege bámulatos érzék-
kel éppen a drámai és operaművészet felé for-
dul és ha egy egész sereg operaházunk és drá-
mai színházunk lenne, mind-mind megtelne
áhitatos hallgatókkal. Vannak kétkedők, akik
azt hiszik, hogy a munkásember munkában
megviselt érzéke nem bírja el a muzsikát, nem
érti meg a társadalmi, emberi és egyéni tra-
gédiák mélységeit. A valóság azt mutatja, hogy
az operaelőadások, hangversenyek, a komoly
színházak munkásközönsége, ha nem is tud
még teljes egészében elmélyedni a nüansz-
szépségekben, megérzi az igazi nagy művészi

szépségeket és önfelédten orkánt tapsol a művészeknek. A tömegpsziché a zenei és a komoly szindarabokat áhítja. A kapitalizmus ellenben éppen a tömegektől zárta el a nemes művészeteket. Trágárságokkal, tendenciózus álművészettel traktálta a proletárokat. A börtönkapuk kinyílása után a proletárember önmagára talál, szelleme a nemes művészeteket kívánja.

A Forradalmi Kormányzótanácsnak tisztelettel kell meghajodnia a proletariátus imponáló kulturképessége előtt. A Forradalmi Kormányzótanács már eddig is nagy lehetőséget nyújtott e téren. Ezt folytatni kell. A közoktatásügyi népbiztosságnak új lehetőségeket kell kiaknázni. A proletariátus harcossá válásában áll ugyan, mégis tovább kell építeni és fejleszteni a kulturát, hogy a művészetre szomjazó nép, az emberi értelem, jellem, fonetika és ritmus örökszép és örökké módosuló kulturkincsei eljussanak a proletárok minél nagyobb tömegéhez.

A munkások uralma a művészetet új föltámadásához vezeti. A művészet és a művészek új és nagy lehetőségek kibontása előtt állnak. Mintha megértenék ezt a művészek is, nagy ambícióval játszanak. Az igazi művészi játékot a munkások örömmel látják. Ma még a színházi munkásközönség kritikája nem fejlett, de maholnap bíráló érzéke fejlettebb lesz. A munkások egy-kettőre észreveszik majd a szabotálást és kiüzik a kevés művészi érzékkel, de annál fejlettebb üzleti érzékkel bíró kufárokat vagy politikai tévelygőket.

A színházak teljes üzemmel dolgoznak. A forradalom teljes mértékben érezteti a hatását. Intenzív munka folyik a színházakban. Átformálják szocialista színházi kulturára a régit, új szellemi anyag, új rendezés, új játszás. Mindez rengeteg munkatöbbletet követel a művésztől és a színpadi munkástól. A színpadi munkások példásan bekapcsolódnak a munkáskulturába és nagy kulturmunkát végeznek akkor, amikor bevezetik a proletariátust a művészet megtisztult hajlékaiba, az emberi élet érzelabirintusába. E nagy-szerű munkáért az egész proletariátus tisztelete, megbecsülése jár és nem utolsó sorban a színpadi szellemi és fizikai munkások anyagi helyzetének rendezése.

Külön meg kell emlékezni az ifjúságról: a proletariátus aranyifjúságáról. Az ifjú emberek érzékeny, kifejlődött értelemmel, akarattal, csapongó kedéllyel szomjazzák a művészetet. Ezt a proletárifjúságot már egy egész világ választja el a múlttól és benne van elvetve az új jövő. Ennek az ifjúságnak a nevelése, oktatása a zene- és színművészet eszközeivel rendkívül fontos társadalmi föladat.

A proletariátus tolong a muzsák hajlékai előtt. A proletárdiktatura mézesheteit éli, de a munkásság már ma érzi, hogy a művészet-hez és a kulturához joga van és azt élvezni és megbecsülni tudja, arról lemondani nem akar. Ez az új tudat, ez az új fölismerés új erőssége a munkásdemokráciának, a proletárruralomnak. Nyissunk új hajlékokat a művészetnek, hogy a tolongók a muzsák hajlékaiba bebocsáttassanak; a dolgozó emberek jutalma a művészetekben való elmélyedés és az emberi élet mélységeinek és magasságainak megismerése és át-érzése lehessen.

Király Albert.

* * *

— **Kivégzett ellenforradalmár.** Amint megírtuk, hétfőn este 7 órakor a forradalmi törvényszék golyó általi halálra ítélte *Herczeg Gézát*, akit tetten értek, amikor ellenforradalomra lázító röpcédulákat osztogatott. *Kedden reggel 5 órakor végrehajtották a halálos ítéletet.*

— **Panasziroda a katonai parancsnokságnál.** Haubrich József elvtárs, a IV. hadtest és Budapest katonai főparancsnoka panaszírodát állított föl a parancsnokságnál, amely vörös katonák és hozzátartozóik részéről lakás-, rekvizálás-, ellátás- és egyéb hasonló természetű ügyekben emelt panaszait intézi el vagy juttatja illetékes hatóságokhoz elintézés végett. Ugyancsak átveszi az iroda azokat a panaszokat, amelyeket nem katona elvtársak a fönt megjelölt ügyekben eljáró vörös katonák szabályellenes vagy hatáskörüket túllépő intézkedései miatt emelnek. A panaszokat lehetőleg írásban kell beadni a panaszírodába: V. Dorottya-utca 2. L. emelet 8. szám alatt napon-